

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. apríla 2013 v trestnej veci obvineného **J. F. a spol.** pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné, o sťažnosti obvinených J. F., I. C. a M. K. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 05. apríla 2013, sp. zn. Tp 86/2012, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosti obvinených J. F., I. C. a M. K. **sa z a m i e t a j ú.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len sudca pre prípravné konanie) uznesením z 05. apríla 2013, sp. zn. Tp 86/2012, na podklade návrhu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor) z 21. marca 2013, sp. zn. VII/1 Gv 164/12 - 167 rozhodol tak, že

I. podľa § 76 ods. 3 Tr. por. lehotu trvania väzby u obvinených

1/ J. F., nar. X. vo F., U., trvalý pobyt A. X./X., B., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Žilina,

2/ I. C., nar. X. v K., trvalý pobyt I. X./X., B., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Žilina,

3/ M. K., nar. X. v B., trvalé bytom G. X./X., B., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica,

p r e d l ť i l do 25. novembra 2013.

II. Podľa § 81 ods. 1 Tr. por. ponúknutú peňažnú záruku manželkou obvineného J. F. **n e p r i j a l.**

III. Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného M. K. o prepustenie z väzby na slobodu **z a m i e t o l.**

Proti tomuto uzneseniu podali ihneď po jeho vyhlásení sťažnosti obvinení J. F., I. C. a M. K..

Obvinení podané sťažnosti neodôvodnili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primáme zistil, že všetky sťažnosti sú prípustné a boli podané oprávnenými osobami v zákonom stanovenej lehote. Následne v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovatelia podali sťažnosť ako i konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosti obvinených nie sú dôvodné.

Z predloženého spisu vyplýva, že menovaní boli vyšetrovateľom Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru, operatívneho odboru Bratislava dňa 25. septembra 2012 v konaní pod sp. zn. ČVS: PPZ-266/BOK-CA-2012, obvinení zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, I. C. a J. F. aj za trestný čin vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. h/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb., v znení zákona č. 183/1999 Z. z. a M. K. aj za trestný čin vraždy formou účasti podľa § 10 ods. 1 písm. d/, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. h/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb., v znení zákona č. 183/1999 Z. z., ktorých sa mali, spolu s ďalšími osobami, dopustiť na skutkovom základe tam bližšie uvedenom.

Do väzby boli obvinení vzatí uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica

z 28. septembra 2012, sp. zn. Tp 86/2012, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. októbra 2012, sp. zn. 6 Tost 36/2012, z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/ a písm. c/ (obvinení J. F. a I. C.) a z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ (obvinený M. K.) s tým, že obvineným J. F. a M. K. väzba začala plynúť 25. septembra 2012 o 05.15 hod. a obvinenému I. C. väzba začala plynúť v ten istý deň o 05.12 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby Leopoldov (obv. J. F.), Žilina (obv. C.) a Banská Bystrica (obv. K.).

Podľa § 76 ods. 2 Tr. por. základná lehota väzby v prípravnom konaní je sedem mesiacov; prokurátor je povinný prepustiť obvineného na slobodu najneskôr v posledný deň tejto lehoty, ak nepodá najmenej dvadsať pracovných dní pred jej uplynutím obžalobu, návrh na schválenie dohody o vine a treste alebo sudcovi pre prípravné konanie návrh na predĺženie tejto lehoty.

Podľa § 76 ods. 3 Tr. por. súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodne o väzbe alebo návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby v prípravnom konaní tak, aby v prípade podania sťažnosti proti rozhodnutiu mohol byť spis predložený nadriadenému súdu najneskôr päť pracovných dní pred uplynutím lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo pred uplynutím lehoty väzby v prípravnom konaní; nadriadený súd rozhodne do uplynutia lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo lehoty, ktorá sa má predĺžiť, inak predseda senátu nadriadeného súdu prepustí obvineného z väzby na slobodu písomným príkazom, ktorý musí byť primerane odôvodnený. Predĺžiť lehotu väzby možno len vtedy, ak návrh podľa odseku 2 bol podaný včas a ak nebolo možné pre obtiažnosť veci alebo z iných vážnych dôvodov trestné stíhanie skončiť a prepustením na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania. Predĺženie lehoty väzby môže trvať až sedem mesiacov, lehota väzby v prípravnom konaní však nesmie presiahnuť dĺžku podľa odseku 7. Pri späťvzatí návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby sa postupuje primerane podľa § 72 ods. 3.

Podľa § 76 ods. 6 písm. c/ Tr. por. celková lehota väzby v prípravnom konaní spolu s väzbou v konaní pred súdom nesmie presiahnuť štyridsaťosem mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin.

Podľa § 76 ods. 7 písm. c/ Tr. por. z lehoty uvedenej v § 76 ods. 6 Tr. por. pripadá na prípravné konanie najviac dvadsaťpäť mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin. Ustanovenie § 78 Tr. por. tým nie je dotknuté.

Prokurátor a sudca pre prípravné konanie pri podaní a rozhodovaní o návrhu na predĺženie lehoty trvania väzby u obvinených postupovali v súlade s citovanými ustanoveniami Trestného poriadku. Návrh prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby bol podaný v zákonnej lehote, sudca pre prípravné konanie po výsluchu obvineného rozhodol o podanom návrhu včas a spisový materiál bol predložený najvyššiemu súdu v zákonom stanovenej lehote, t. j. najneskôr päť pracovných dní pred uplynutím lehoty trvania väzby, ktorá uplynie 25. apríla 2013. Je preto zrejmé, že všetky formálno - procesné podmienky pre rozhodnutie sudcu pre prípravné konanie o návrhu prokurátora boli splnené. Rovnako tak boli splnené aj zákonné podmienky pre ďalšie trvanie väzby obvinených J. F., I. C. a M. K. v tomto štádiu trestného stíhania (v prípravnom konaní).

Z predchádzajúcich rozhodnutí sudcu pre prípravné konanie o vzatí obvinených do väzby z 28. septembra 2012, sp. zn. Tp 86/2012, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. októbra 2012 ako aj z uznesení sudcu pre prípravné konanie toho istého súdu o zamietnutí žiadostí obvinených J. F. a I. C. o prepustenie z väzby na slobodu z 10. decembra 2012, sp. zn. Tp 86/2012, z 03. januára 2013, sp. zn. Tp 86/2012, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. februára 2013, sp. zn. 2 Tost 5/2013, podrobne vyplývajú skutočnosti, na podklade ktorých je založená jednak dôvodnosť podozrenia, že obvinení mali spáchať trestné činy, pre ktoré boli voči nim vznesené obvinenia ako i dôvodnosť obavy, že na slobode budú obvinení konať spôsobom uvedeným v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/ a písm. c/ (obvinení J. F., I. C.) a § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ (obvinení M. K.).

Sudca pre prípravné konanie sa pri rozhodovaní o návrhu prokurátora v napadnutom uznesení týmito skutočnosťami opätovne a dôsledne zaoberal a v súlade so zákonom zistil, že tieto sa ani s odstupom času a po vykonaní ďalších dôkazov nezmenili ani nezoslabli a preto trvajú nezmenene naďalej aj v súčasnom štádiu trestného stíhania. Nadväzne nato logicky dospel k záveru, že prepustením obvinených na slobodu by hrozilo zmarenie alebo podstatné sťaženie dosiahnutia účelu trestného konania, ktoré spočíva najmä v náležitom zistení trestného činu a podľa zákona v spravodlivom potrestaní jeho páchatel'a. Zároveň správne poukázal na potrebu vykonania celého radu nevyhnutných dôkazov tak,

aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti (§ 2 ods. 10 Tr. por.), ktorý je daný náročnou povahou stíhanej veci (obtiažnosťou veci) a dobou, kedy a po ktorú mala byť trestná činnosť obvinenými (s)páchaná a preto nemožno ani konštatovať, že väzba obvinených trvá neprimerane dlhý čas a je spôsobená vážnymi pried'ahmi orgánov činných v trestnom konaní.

Predĺženie lehoty trvania väzby obvineným však neznamená, že orgány činné v trestnom konaní v súlade s § 2 ods. 6 a § 76 ods. 1 Tr. por. nie sú povinné postupovať pri vybavení predmetnej väzobnej veci prednostne a urýchlene a že väzba môže trvať len nevyhnutný čas. Ich povinnosťou bude preto aj naďalej tieto ustanovenia pri objasňovaní posudzovanej veci dôsledne dodržiavať a snažiť sa vec objasniť čo najskôr.

Správne a zákonné z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého uznesenia sú aj výroky v bodoch II. a III., pretože povaha a charakter trestných činov, pre ktoré je obvinený J. F. trestne stíhaný a jeho podiel na trestnej činnosti, ktorej sa mal dopustiť bránia prijatiu ponúknutej peňažnej záruky a naplneniu účelu väzby vyjadrenému v § 71 ods. 1 Tr. por. a dôvody, pre ktoré bola predĺžená lehota trvania väzby u obvineného M. K. zároveň bránia vyhovenu jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu s'ťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 16. apríla 2013

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová